

tów ustalających wysokość zadań oszczędnościowych oraz dokumentów stwierdzających wykonanie tych zadań na etapie projektowania;

- 11) używanie zaliczek ze środków inwestycyjnych niezgodnie z celem, na który zostały wypłacone, oraz nieterminowe ich rozliczanie;
- 12) zaniebywanie obowiązku terminowego sprawdzania faktur przedstawianych do zapłaty i dopuszczanie do zastępczego dysponowania przez banki środkami inwestycyjnymi;
- 13) zaniebywanie obowiązujących terminów sprawdzania rachunków przejściowych i ostatecznych;
- 14) zaniebywanie obowiązku dostarczania wykonawcy dokumentacji technicznej w terminie przewidzianym w umowie;
- 15) zaniebywanie innych obowiązków wynikających z przepisów o dyscyplinie inwestycyjnej.

§ 3. Inwestor obowiązany jest do sprawdzania na miejscu budowy przez swoje organa faktur, wystawianych przez przedsiębiorstwa wykonawcze, i porównania, czy wyszczególnione w fakturach roboty zostały faktycznie wykonane. Wyrazem tej kontroli jest potwierdzenie na oryginale faktury lub sformułowanie zastrzeżeń.

§ 4. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia dyscypliny inwestycyjnej decyzję o zastosowaniu sankcji podejmuje kierownik danej jednostki inwestycyjnej zgodnie z postanowieniem § 13 wymienionej w § 1 uchwały Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r.

2. W stosunku do pracowników w jednostkach objętych planami terenowymi podejmuje decyzję na szczeblu:

- a) inwestora bezpośredniego i głównego — prezydium powiatowej rady narodowej,
- b) inwestora naczelnego — prezydium wojewódzkiej rady narodowej bądź Rad Narodowych m. st. Warszawy albo m. Łodzi.

3. W stosunku do pracowników w jednostkach centralnych sankcje stosuje Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. W przypadku gdy naruszenie dyscypliny inwestycyjnej, będące wynikiem złej woli lub rażącego niedbalstwa, nosi znamiona czynu podlegającego ściganiu w myśl przepisów karnych, kierownictwo upoważnione do stosowania sankcji zobowiązane jest powiadomić o przestępstwie władze właściwej do ich ścigania.

Odpis zawiadomienia należy niezwłocznie przesłać do inwestora szczebla bezpośrednio wyższego oraz do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Departament Ogólny).

§ 6. 1. Przy stosowaniu sankcji należy w każdym przypadku brać pod uwagę całokształt ujawnionych okoliczności i stopień winy pracownika.

2. Przed zastosowaniem sankcji należy dać obwinionemu pracownikowi możliwość złożenia wyjaśnień.

§ 7. O nałożonej karze należy zawiadomić pracownika na piśmie z podaniem motywów.

§ 8. Jednostka inwestycyjna, która zastosowała sankcję, obowiązana jest zawiadomić o tym jednostkę inwestycyjną wyższego szczebla, załączając odpis decyzji wraz z uzasadnieniem. Wykonanie sankcji wymienionych w § 12 ust. 1 lit. c i d powołanej w § 1 uchwały Rady Ministrów wymaga zatwierdzenia jednostki inwestycyjnej wyższego szczebla.

§ 9. 1. Od decyzji wydanych w I instancji służy odwołanie do kierownika jednostki organizacyjnej szczebla bezpośrednio wyższego.

2. Odwołanie można wnieść w ciągu 7 dni od doręczenia decyzji za pośrednictwem kierownika jednostki, który wydał orzeczenie.

§ 10. 1. Sankcja może być wykonana tylko na podstawie orzeczenia ostatecznego.

2. Orzeczenie wydane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, orzeczenie wydane w drugiej instancji oraz orzeczenie, od którego nie złożono w terminie odwołania, są ostateczne.

§ 11. Zarządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1951 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

- 29

ORZECZENIE Nr 18 MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 30 listopada 1951 r.

o przejęciu i przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 1 lit. B i ust. 5 oraz art. 2 ust. 1 i 7 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) wraz z późniejszymi zmianami oraz § 65 ust. 1 i § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 212),

o r z e k a s i e:

- 1) na własność Państwa zostaje przejęte na podstawie art. 3 powołanej ustawy z dniem ogłoszenia niniejszego orzeczenia przedsiębiorstwo wymienione w załączniku pod lp. 1;
- 2) na własność Państwa przechodzą na podstawie art. 2 powołanej ustawy przedsiębiorstwa wymienione w załączniku pod lp. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9.

Przedsiębiorstwo, wymienione w załączniku pod lp. 1, było przedmiotem postępowania, określonego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wznowionego zarządzeniem Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego. W toku tego postępowania zapadło postanowienie Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw z dnia 10 sierpnia 1951 r. o przedstawieniu Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego wniosku o przejęciu tego

przedsiębiorstwa na własność Państwa, zatwierdzone postanowieniem tejże Komisji z dnia 30 października 1951 r.

Co do przedsiębiorstw, wymienionych w załączniku pod lp. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9, nie zgłoszono w terminie praw i zarzutów określonych w § 28 wyżej powołanego rozporządzenia.

Przedsiębiorstwo, wymienione w załączniku pod lp. 1, podlega przejęciu na własność Państwa za odszkodowaniem, a przedsiębiorstwa wymienione w załączniku pod lp. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 przechodzą na własność Państwa bez odszkodowania, wszelkie w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami, wolne jednak od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Rolnego
i Spożywczego: *M. Hoffmann*

Załącznik do orzeczenia Nr 18 Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 30 listopada 1951 r. (poz. 29).

Lp.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot działania
1	Gorzelnia Owocowa i Fabryka Wódek B. Kasprowicz S-ka z o. o. — Gniezno, ul. Chrobrego 2.	wytwórnia soków i win owocowych, wyrób wódek.
2	Plischke u. Seifert — rozlewnia octu — Jelenia Góra, ul. Matejki 8.	rozlew octu
3	Mittman — rozlewnia win, soków owocowych — Świdnica, ul. Zymierskiego 8.	rozlew win i soków owocowych
4	Hengstenberg u. Seidel A. G. rozlewnia octu — Wrocław, ul. Kurkowa 32.	rozlew octu
5	Neuman Co. — rozlewnia octu — Wrocław, ul. Sienkiewicza 42.	rozlew octu
6	Wilhelm Henisch — Fabryka Makaronu — Zgorzelec, ul. Wrocławska.	fabryka makaronu
7	Albert Stosch — Komandit-Gesellschaft — Wrocław, ul. Sokolnica 34/38.	fabryka kawy zbożowej
8	Zuckerraffinerie Genthin A. G. Trocknungswerk-Messeritz Werk 4 — Międzyrzec, ul. Wojciechowska.	susznarnia buraków, cykorii
9	Ferdynand Rathke — Restauracja i Składnica Piwa — Ustka, ul. S.alina 59.	rozlew piwa i wód gazowych

Wymienione przedsiębiorstwa umieszczone zostały na wykazach przedsiębiorstw ogłoszonych:

- lp. 1 — w Monitorze Polskim z 1947 r. Nr 31, poz. 283, wyk. Nr 1, lp. 20,
 lp. 2 — we Wrocławskim Dz. Woj. z 1947 r. Nr 6, wyk. Nr 9, lp. 5555,
 lp. 3 — we Wrocławskim Dz. Woj. z 1947 r. Nr 6, wyk. Nr 9, lp. 5556,
 lp. 4 — we Wrocławskim Dz. Woj. z 1947 r. Nr 6, wyk. Nr 9, lp. 5557,
 lp. 5 — we Wrocławskim Dz. Woj. z 1947 r. Nr 6, wyk. Nr 9, lp. 5562,

- lp. 6 — w Dzienniku Urzędowym Woj. Rady Narodowej we Wrocławiu z 1951 r. Nr 17, poz. 68, wyk. Nr 19, lp. 4,
 lp. 7 — w Dzienniku Urzędowym Woj. Rady Narodowej we Wrocławiu z 1951 r. Nr 17, poz. 68, wyk. Nr 19, lp. 13,
 lp. 8 — w Dzienniku Urzędowym Woj. Rady Narodowej w Poznaniu z 1951 r. Nr 16, poz. 143, wyk. Nr 52, lp. 1,
 lp. 9 — w Dzienniku Urzędowym Woj. Rady Narodowej w Szczecinie z 1951 r. Nr 14, poz. 87, wyk. Nr 12, lp. 2.

Ułożono z polecenia Prezesa Rady Ministrów

Redakcja. Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw P.R.M. Warszawa, Bracka 20a, w punkcie sprzedaży w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w Bydgoszczy, w Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.